

1. JULEDAG

Fjellhamar kirke 25. desember 2017

Johannes 1, 1 - 14

PREKEN

FØR ALT OG ETTER ALT

Lenge før Betlehem var et sted på et kart, var Ordet – Jesus Kristus. Lenge før skapelsen var Jesus. Og når Betlehem og alle andre byer er jevnet med jorden, så er Jesus der. Når menneskenes tid er ute og solen brent opp, så lyser Jesu navn. Og samtidig er han et lite barn. En gutt. En mann. I en kropp med celler som brytes ned etter naturens lover.

Hebreerbrevet beskriver, som vi nettopp hørte lest, Jesus sånn:

Mange ganger og på mange måter har Gud i tidligere tider talt til fedrene gjennom profetene. ² Men nå, i disse siste dager, har han

talt til oss gjennom Sønnen. Ham har Gud innsatt som arving over alle ting, for ved ham skapte han verden. ³ Han er utstrålingen av Guds herlighet og bildet av hans vesen, og han bærer alt ved sitt mektige ord. Da han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye.

Og Johannes skriver i sitt første brev:

Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med egne øyne, det vi så og som hendene våre tok på, det forkynner vi: livets ord. ⁴ Og livet ble åpenbart, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Far og ble åpenbart for oss. ⁵ Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha fellesskap med oss, vi som har fellesskap med Far og med hans Sønn Jesus Kristus.

ETTER 300 ÅR

De første tre hundre år av kirkens historie kjempet kirken med å sette ord på hvem Jesus er. Det var en kamp mellom ulike retninger hvor noen vektla Jesu

guddom slik at hans menneskelighet ble svekket, og motsatt. Men aller mest var det en kamp med mysteriet, med å forstå bibelens vitnesbyrd og ord om hvem Jesus var og er. På kirkemøtet i Nikea i 321 samlet kirken seg om denne trosbekjennelsen av Jesus:

Vi tror på én Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, født av Faderen fra evighet.
Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av sann Gud, født, ikke skapt, av samme vesen som Faderen.
Ved ham er alt blitt skapt.
For oss mennesker og til vår frelse steg han ned fra himmelen.
Han er blitt kjød ved Den Hellige Ånd av jomfru Maria, og er blitt menneske.
Han ble korsfestet for oss, pint under Pontius Pilatus og gravlagt.
Han oppstod den tredje dag, etter Skriftene, fór opp til himmelen, og sitter ved Faderens høyre hånd.
Han skal komme igjen med herlighet og dømme levende og døde, og på hans rike skal det ikke være ende.

DEN FEMTE EVANGELISTS LOVSANG

Her er vi i dag. Mysteriet er det samme. Underet like forunderlig. Vi tror på en Gud som ble menneske i Jesus. Alle gudstjenester her i Fjellhamar kirke bæres av denne troen. Det mysteriet ligger under at vi er her. Mennesket Jesus, vår bror, var og er noe mer. Han er Guds sønn, ja, han er Gud.

Vi så hans herlighet står det. Og det kan jeg gripe litt av. Jeg har fått se i mitt hjerte et glimt av Guds herlighet i Jesus. Gjennom bibelens fortellinger om Jesus så har et bilde av Guds herlighet nådd inn til meg. Og det bilde kan ikke sies mer treffende, enn det gjøres av Johannes: Vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.

Hver jul får jeg kanskje et av de sterkeste glimtene av Jesu herlighet. Hjemme hos oss gjør starter vi alltid 1 juledag med det samme, vi vekker barna med det. Da er det jul. Og det vi gjør er å sette på med full guffe han som er kalt den femte evangelist

– Johan Sebastian Bach. Til Guds ære skrev han all sin musikk. Juleoratoriet er en helt fantastisk lovsang av juleunderet til Guds ære. Blant annet sier teksten: Verbannet die klage – forbannet være klagen. Nå skal lovsangen lyde.

Starten på juleoratoriet (3-4 min)